

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 44

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Η ενδράκη άνωτα και προσήκουσα δια τας Άθηνας και την Πελοπόννησον άρχισμα 12, δια τας Έκταρας άρχισμα 15 και δια το Έξωτερικόν άρχισμα 20.
Άγγέλαι και εδοκιμασίαι καταχωροῦνται εις την τελευταίαν σελίδα επί ιδιαίτερη συμφωνία

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ουδέποτε, κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ἡ Ἑλλάς συνεκλονίσθη ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ ζωηροτέρου, μᾶλλον ἀνθρομήτου καὶ ἀδουλωτέρου ἐκείνου ὅστις ἐξεδηλώθη τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ διαδόχου. Δέκα ὀκτὼ ἔτη συμπληροῦνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης αὔριον καὶ τὸ βασιλικὸν νήπιον ὑπερ μετὰ συγκινήσεως ἀρρήτου ἐχαιρέτισεν ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, γενόμενον νεανίας τέλειος, καθίσταται κατὰ νόμον αὐτεξούσιος. Ἡ ἐνηλικιότης τοῦ διαδόχου δὲν θὰ πανηγυρισθῆ ἐπισήμως, τούλάχιστον πρὸς τὸ παρόν, διὰ δοξολογιῶν, δεήσεων, δημοσίων πανδαισιῶν, φωταψιῶν, ὡς ἐπανηγυρίσθη ἡ γέννησις αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ καρδίᾳ θὰ ἀναζωογονηθῶσιν αὔριον ζωηρότεροι αἱ γλυκεῖαι ἐλπίδες, ὑφ' ὧν ἐνεφοροῦντο αἱ καρδίαι τῶν παραστάντων κατὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἔλευσιν τοῦ περιποθήτου ἐθνικοῦ Μεσσίας. Πρὸς τὴν χρυσιζουσαν ἡῶ, ἣτις ἐρρόδισε τὸν ἐθνικὸν ὄριζοντα κατὰ τὴν 21 Ἰουλίου τοῦ 1868, τὴν 21 Ἰουλίου τοῦ 1886 προσβλέπουσι μετὰ νέων προσδοκιῶν καὶ πόθων μυχικιτάτων ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι Ἕλληνες. Εὐτυχῶς ἡ πρόσφατος ἐξεταστικὴ δοκιμασία τοῦ Διαδόχου ἀπέδειξεν ὅτι αὐτός ἔχει πλήρη συναίσθησιν τῶν ἐπιδολλομένων αὐτῷ καθηκόντων. Ὡς ἐλέχθη δι' ἐ-

πισήμου στόματος, αἰ, γνώσεις καὶ ἡ μόρφωσις αἱ ἐπιδειχθεῖσαι κατ' αὐτὴν δὲν δύνκνται νὰ ἐξηγηθῶσι διὰ τῆς ἀπλῆς φιλοπονίας μαθητοῦ φιλομαθοῦς, τοιούτου δὲ φαινομένου τὸ αἷτιον ὀφείλομεν νὰ ἀναζητήσωμεν ἐν τῇ ἐνδομύχῳ συναίσθησει μεγάλης καὶ ἱερᾶς ἀποστολῆς. Διὰ τοῦτο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου, περατοῦντος τὰς ἐγκυκλίους αὐτοῦ σπουδᾶς, ἐθεωρήθησαν ὡς γεγονός ἐθνικῆς σημασίας, τὸ δ' ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἀπεδέχθη τὸ ἔθνος, ὡς τὰς αἰσίας ἀπαρχὰς τοῦ σταδίου τοῦ μέλλοντος βασιλείως. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔλεγεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος πρὸ δεκαεταετίας εἰς τοὺς ἐν Μονοματιῷ ἐστρατοπεδευμένους στρατιώτας ὅτι «αἰτεῖται τὴν εἰλικρινῆ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅλου τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν «διαδόχον τοῦ θρόνου τῶν Ἑλλήνων καὶ μετ' ὀλίγον συστρατιώτην σας», ἐν συγκινήσει ἀναμιμνήσκειται σήμερον τὸ ἔθνος. Ἐν τῷ Διαδόχῳ εἰθίσθη νὰ βλέπῃ τὸν βασιλέα τοῦ ἡνωμένου ἑλληνισμοῦ, ἀπεκδεχόμενον δὲ ἐν χαρᾷ πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῶν φυσικῶν αὐτοῦ χαρισμάτων καὶ τῆς φιλοπόνου καλλιουργίας τῶν χαρισμάτων τούτων, μετ' ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης προσηλοῖ τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐμβριθοῦς καὶ μελιχίου μορφῆς τοῦ Κωνσταντίνου του.